

טיירון

הדינוסאור
הרמאי

הנס וילהלם

בולנד היה דינוסאור קטן. הוא התכונן לנסוע עם
חבריו אל אי הביצות למשך שבוע. הם התכוננו לאכול
טוב, לשחק ולישון תחת כיפת השמיים. כולם היו
נרגשים מאוד. כלומר כולם מלבד בולנד.
האויב הגדול ביותר שלו, טיירון, בא גם הוא אתם!
טיירון האיום, כפי שקראו לו בדרך כלל, גרם תמיד
לצרות, צרות רבות.

טיירון היה דינוסאור צעיר כמוהם,
אבל הוא היה גדול וחזק מכולם. ולא
פלא שניצח בקלות כבר במשחק
הראשון.

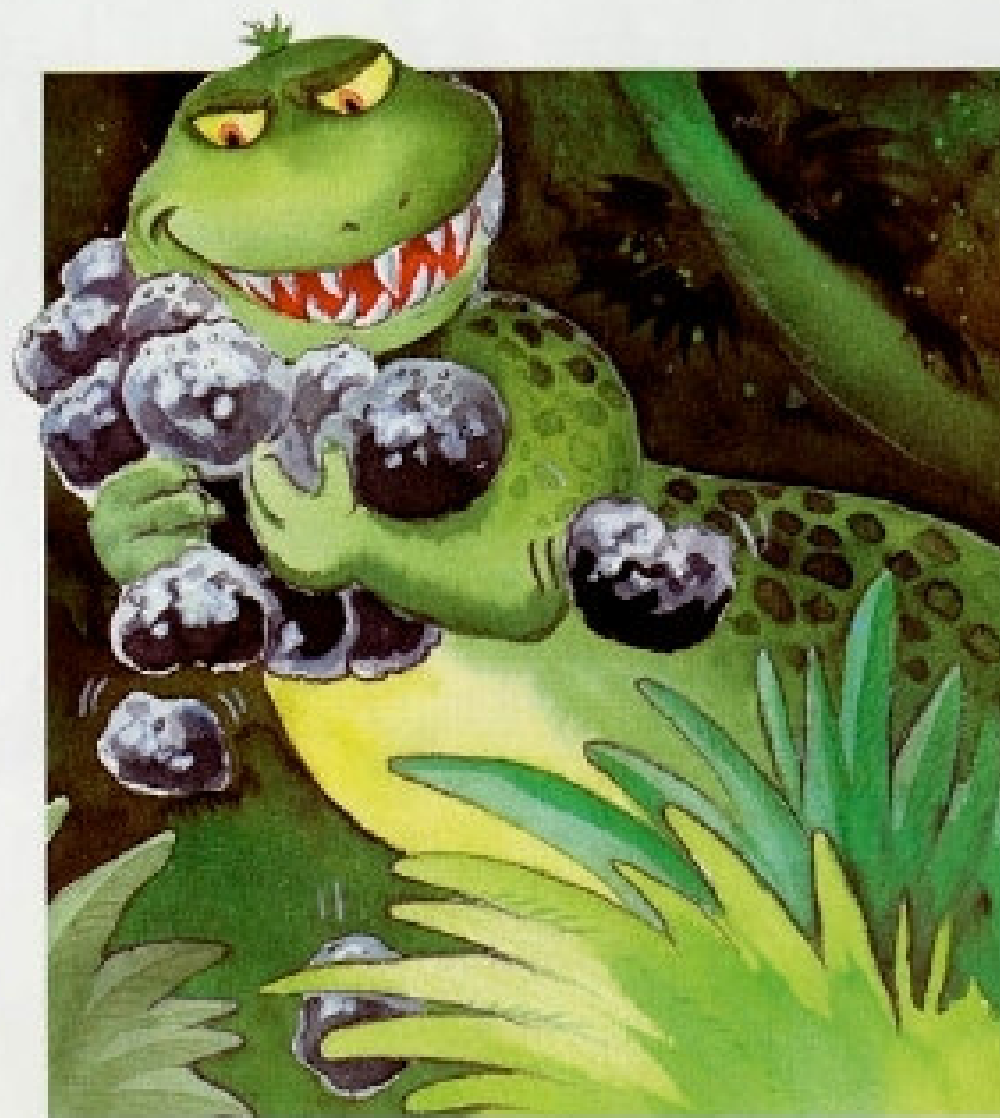
הם שיחקו גם במשחקים אחרים, כאלה שלא היה
צריך להיות בהם חזק או גדול. ובכל זאת טיירון
ניצח בכולם.
"כאן משהו לא בסדר" חשב בולנד.

לטיירון לא היה איכפת מה חשבו אחרים. הוא
שיחק לפי הכללים משלו. כך למשל במשחק
המטאוריטים הוא פשוט עבר את הקו הלבן
כשאחרים לא ראו. וכך הוא הפך לאלוף
המשחק.

בולנד וחבריו רגזו מאוד. הם איבדו את כל
 המטאוריטים שלהם. בכולם זכה טיירון.
 "איך הוא עושה זאת?" שאל סטגו וגירד את ראשו.
 "אני בטוח שהוא מרמה" ענה טרי.
 "גם אני חושב כך" אמר בולנד "בפעם הבאה נשגיח
 טוב יותר ונתפוס אותו ברמאות."

"הה-הה" חשב טיירון "קל לרמות כשאף אחד
 לא מסתכל."

"נבל שכמותך" קרא בולנד.
אבל טיירון עבר כבר את קו
המטרה בחיור רחב.

המשחק הבא היה מרוץ עם ביצים. בולנד אהב
אותו במיוחד. לקראת הסוף הוא גם הוביל,
כשטיירון ממש אחריו.
אך פתאום בולנד מעד ונפל מעל משהו גדול וירוק.
רגלו של טיירון!

אבל אף אחד לא ראה. כולם דאגו לשמור על הביצים
שעל הכפות שלהם.
וכמובן טיירון נשבע שלא עשה כלום, והיו צריכים שוב
לתת לו את הפרס הראשון, ביצת שוקו נהדרת.
-
שוב טיירון נהנה מחכמתו של עצמו. "אכן, רמאות
מצליחה. רק צריך לדעת לשקר!"

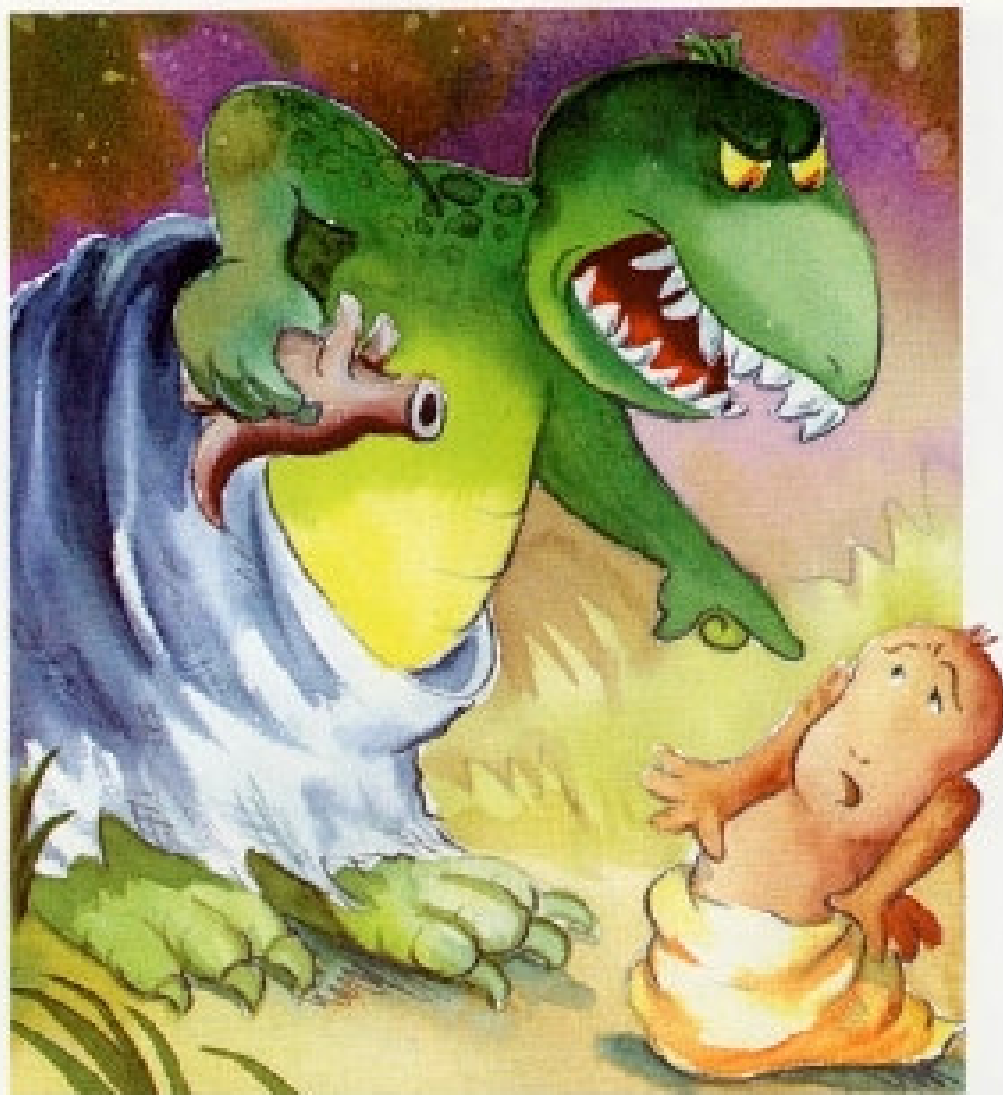

"הוא לא ניצח" אמר בולנד לחבריו "הרי ראיתם
איך ששם לי רגל?"

"הגיע זמן למרוץ בשקים" קראה סטלה.
"עזבו אותי" אמר בולנד "אני לא משחק
כשטיירון משתתף."

גם האחרים לא רצו יותר לשחק עם
טיירון, אבל סטלה אמרה לבולנד "אל
תהיה טיפש. לא ניתן לרמות במרוץ
שקים. וחוץ מזה המנצח מקבל פרס
נהדר - דינו גדול משוקולד!"

אבל טיירון התחיל לאיים. "מוטב שתשתוק, קטן"
אמר "אם תספר לאחרים אשבור את כל עצמותיך!"

טיירון ניצח ולקח את הפרס הגדול. אך הפעם
בולנד עקב אחריו וגילה את הסוד. השק של טיירון
היה פתוח למטה! הוא לא קפץ כמו האחרים, אלא
רץ לאורך כל המסלול!
"רמאי שכמותך!" קרא בולנד "תחזיר את הדינו
משוקולד. זה לא מגיע לך!"

אבל בולנד סיפר לכול. "נמס
 לי מהפרא הזה" אמר ורקע
 ברגלו.
 "אבל מה נוכל לעשות?"
 שאלה סטלה "הוא גדול וחזק
 מאתנו."
 "אם הוא לא רוצה לשמור על
 הכללים, לא נשתף אותו
 במשחק הבא. אבל יש לי
 רעיון. נדבר על כך כאשר הוא
 ישן."

בערב, כשישבו סביב המדורה, בולנד סיפר
על הרעיון שלו.
"שמעו" אמר "הנה מפה של אי הביצות וכאן
טמנתי הפתעה מיוחדת."
"הידד! חיפוש האוצר. רעיון נהדר!" קרא
סטגו "ומה ההפתעה?"
"זה לא אוכל לגלות. זה סוד" אמר בולנד
"תחכו עד מחר. חיפוש האוצר יתחיל בבוקר.
רק אל תספרו לטיירון הרמאי. אני לא רוצה
לקלקל לו את ההפתעה."

ויצא לחיפוש.

אבל טיירון לא ישן
ושמע את הכל. הוא
לא רצה לחכות עד
הבוקר.

מאוחר בלילה,
כשדינוסאורים אחרים
ישנו, הוא לקח את
המפה ואת החפירה...

הוא התחיל לחפור במרץ
ולא הביט לאן הוא זורק את
האדמה. הוא לא הרגיש
בנחיל דבורים שעל העץ
מאחוריו. וכשהרגיש, היה
כבר מאוחר מדי.

לפני זריחת השמש טיירון כבר מצא את המקום.
"הה-הה" אמר "אני שוב זוכה. האוצר יהיה כולו
שלי. כולו שלי!"

"א-א-א-!" זעק טיירן כשהדבורים
המרוגזות התנפלו עליו ועקצו אותו
"עזרו לי! עזרו לי!"
הדינוסאורים האחרים שמעו את היללות
ובאו לראות.

הם ראו את החפירה ואת המפה והבינו מה קרה.

"הוא רצה שוב לרמות אותנו" אמר טרי
"הוא רצה את ההפתעה לעצמו."
"ואכן קיבל הפתעה" אמר בולנד בחיוך.

באותו הערב נערך נשף נהדר באי הביצות. בארגז
האוצר היו זיקוקי-די-נור ובולנד עם חבריו נהנו
מהמראה היפה.
רק טיירון לא היה מרוצה. הוא נעקץ כל כך שנאלץ
לשבת במים כל הלילה.